

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑

เดือน ๐๐๙ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๔

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินบ้านท่ากระหมิง บ้านกุน็ง บ้านปูลีต และบ้านควนม่อน บ้านห้องที่ตำบลควนสตอ อำเภอควนโคน และตำบลเกตร์ ตำบลบ้านควน ตำบลปัญ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๔

กฎมิตรภาพ บ.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๔
เป็นบทที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกว่าด้วยการกำหนดบริเวณที่ดินบ้านท่ากระหมิง บ้านกุน็ง และบ้านปูลีต ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ เสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๓๔ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๔

อุทัยนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จังหวงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานเรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนด
บริเวณที่ดินบ้านหัวกะหมิ่ง บ้านกุ่ง บ้านปูลอต และบ้านม่อนนา ในท้องที่
ตำบลคุณส陀 อําเภอคุณโ臣 และตำบลเกตร์ ตำบลบ้านคุณ ตำบล
ปูย อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ให้เป็นอุทัยนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเดิกพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดิน
บ้านหัวกะหมิ่ง บ้านกุ่ง และบ้านปูลอต ในท้องที่ตำบลคุณส陀 กิ่งอำเภอ
คุณโ臣 อําเภอเมืองสตูล และตำบลบ้านคุณ อําเภอเมืองสตูล จังหวัด
สตูล ให้เป็นอุทัยนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๓

มาตรา ๔ ให้บริเวณที่ดินบ้านหัวกะหมิ่ง บ้านกุ่ง บ้านปูลอต และบ้าน
ม่อนนา ในท้องที่ตำบลคุณส陀 อําเภอคุณโ臣 และตำบลเกตร์
ตำบลบ้านคุณ ตำบลปูย อําเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ภายใต้เงื่อนไข
ตามแผนที่้ายพระราชกฤษฎีกานเป็นอุทัยนแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษา
การตามพระราชกฤษฎีกาน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อาเน็ท บันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ทั่วประเทศราชกิจจานุการ

กำหนดรัฐที่ศึกป่าหัวกะหมิ้ง บ่ากุปัง บ่าบูใจดี และบ่ควบบ่ยันห้า ในท้องที่คำบลควบลตอ อำเภอควบโนน และคำบลเกตธี ตำบลบ้านควบ

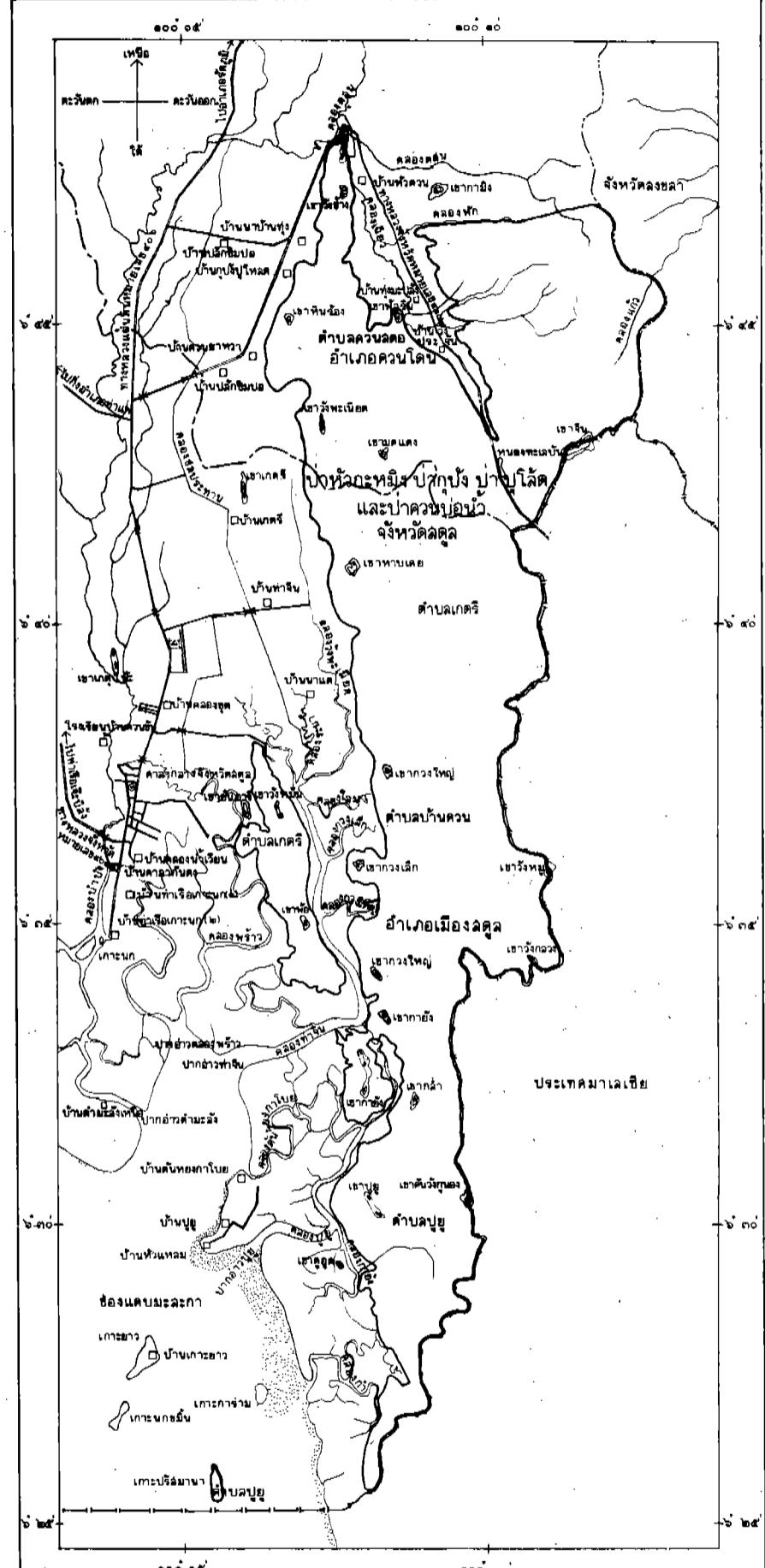
คำบลปุย อําเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี

ໃຫ້ເປັນອຸທຍານແຫ່ງຊາ

พ.ศ. ๒๕๗๓

เนื้อที่ประมาณ ๑๕๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๒๔,๕๐๐ ไร่

มาตรฐาน ๙ : ๘๐๐,๐๐

๑๖๙

	แนวเขตถูกยานแห่งชาติ
	เขตปะระเทศ
	เขตจังหวัด
	เขตอำเภอ
	ทางหลวง ถนน
	ถนน
	แม่น้ำ คลอง ห้วย
	หาดทราย
	ภูเขา ดง เนิน
	คำจำกัดความจำกัด
	หมู่บ้าน
	โรงเรียน
	อนุบาลบ้าน

 (นายสุรัช พีระพันธุ์) ผู้อำนวยการกองอุทกayanพัฒนาติด	 (นายแรม ลักษณ์)
 (นายไพบูลย์ อุวรรณยก)	 (นายชนา เดียร์วิไล)

ฉบับพิเศษ หน้า ๙๕

เดือน ๑๐๘ พ.ศ. ๒๕๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๑๔

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพนท.
บางส่วนในท้องที่ตำบลเกตว์ ตำบลบ้านคน และตำบลปูย อำเภอเมืองสตูล
ซึ่งหัวดสตูล ซึ่งมีเขตติดต่อกับอุทยานแห่งชาติน้ำตกหัวหมิ่น น้ำตกนั่ง และน้ำ^๔
ปูโลต ตามที่กำหนดไว้โดยพระราชบัญญัติกำหนดบริเวณที่ดินน้ำตกหัวหมิ่น
น้ำตกนั่ง และน้ำปูโลต ในท้องที่ตำบลควนศศิ ที่อำเภอควบโคน อำเภอเมือง
สตูล และตำบลบ้านคน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ให้เป็นอุทยาน
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๓ มีสภาพป่าอยู่ติดกับสมบูรณ์ปะรุงรักษาด้วยทรัพยากรธรรมชาติ
ที่สำคัญและมีค่า เช่น พืชไม้ ของหายาก สัตว์ป่านานาชนิด ตลอดจนหินทราย
น้ำ แหล่งน้ำที่สวยงามยิ่ง เหมาะสมที่จะจัดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๙ เพื่อสร้างไว้ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติ
เดิมไม่ให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์
ของประชาชน และเพื่ออำนวยประโยชน์อันแก่รัฐและประชาชนและโดยที่ได้มี
การเปลี่ยนแปลงเขตการปกครองในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกหัวหมิ่น น้ำตกนั่ง
และน้ำปูโลต ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการดังกล่าวหลังจากพระราชบัญญัติ
ใช้บังคับแล้ว โดยได้มีการยกฐานะ “กังอ่าເກອຄວນໂດນ อຳເກອເມືອງສຕູລ”
เป็น “ອໍາເກອຄວນໄດນ” เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ สมควรแก้ไขซึ่งท้องที่ให้ถูกต้องเสีย
ในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติไว้